במ:

מ: ז) ול"ל לחחו. מ) ולעיל כו:], ט) [ע' ג"ק קיט: וברש"י שס], י) [ע" באה"ט

בא"ח סי' תחנב ס"ח יב

כוונת רש"י במ"ש אינו

מפסיק סעודתו], כ) [עיי

שלום ולא

סעיף א: סעיף א: בט ג ד מיי׳ פ״ה מהל׳ עשיו מד"ם ג טוש"ע שם בפן מי ע ג פוש ע פס סימן תקנא סעיף ג: ל ה מיי׳ שם טוש״ע שם :סעיף ד

ו מיי׳ פי״ב מהל׳ תפלה הלכה טו טור א"ח סימן תקנט: לב ז מיי פ"ה מהלי תעניות הלכה ח טוש"ע מ״ח סימן תקנב סעיף י:

לעזי רש"י

פורלוי"ר [פולי"ר]. לדרוד (לשם כיבוס).

מוסף רש"י

בחמישי מותרים. אם חל תשעה באב בערב שבת מותרין לכבס בחמישי, וכשחל ט' באב בד' בשבת לא אינטריך למיתני דמותרין, כדאמרינן בגמרא לא שנו אלא לפניו כו' (דעיד באב שחל להיות בשבת. אע"פ שאס חל להיות בחול לא יאכל שני תבשילין ולא יאכל בשר ולא ישתה ייו. עכשיו שהוא שבת **אוכל כל לרכו** (ערובין מא.) בשעתו. שהיתה שעתו עומדת לו במלכותו, דמלך והדיוט הוה (שם).

רבינו חננאל לתת (להם) [לכם] אחרית ותקוה. אמרינן משמיה דרב. אלו דקליז וכלי פשתן. ראה ריח בני כריח שדה. כריח שדה של תפוחין. בגדים מגוהצין אסור ללובשן בשבת שחל ט׳ באב להיות בתוכה, עד יום תענית, ואפילו הן בגדים של פשתן. פי׳ . [גיהוץ] בלשון ישמעאל . דלק, והוא עברי חומרתא. ובחמישי מותר מפני כבוד בה' שמקודם יום ט' באב כשאין לו אלא חלוק אחד, [ד]מותר לכבסו אפילו בחולו של מועד. כיבוס⁶⁾ חלוקת רב נחמן ורב ששת היא, וקיימא לן אפילו לכבס ולהניח אחר ט' כאב אסור, תדע דקא בטלי קצרי דבי רב. ומותבינן מהא [דתניא] אסור לכבס לפני ט' באב ואפילו להניח לאחר ט׳ באב, וגיהוץ של בני בבל ככיבוס של בני ארץ ישראל, וכלי פשתן אין

שם שמקלרין הנגדים ע"י רחילת המים: ביי שאין לו אלא חלוק אחר מותר לכבם במועד. ם) (ובטבול יום) ובפ׳ אלו מגלחין (מו"ק דף יד.) דקאמר וליטעמיך הא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן מי שאין לו אלא חלוק אחד וכו' דפריך יאמרו כל החלוקים אסורים לכבם בחול המועד וחלוק זה מותר ומתרך זה אזורו מוכיח עליו שאין לו אלא חלוק אחד וא"כ דוקא להם אבל לנו ודאי אסור אפי׳ אין לנו אלא חלוק אחד שאין אנו אוגדין אזור על חלוקות שלנו ולא הוי אזורו מוכיח עליו וכן לריך ליזהר שלא לכבס המננפת בחול

בחול המועד: בשני ובחמישי קורין שלש ומפטיר אחד. מכאן מוכיח רבינו תם דמפטיר עולה למנין שבעה מדקאמר קורין שלש ומפטיר אחד שמפטיר אחד מן הג' דקא מיבעיא ליה במגילה (דף כג. ושם) מפטיר עולה למנין

שבעה או לא משמע מהכא דעולה:

המועד אע"ג שאין לנו אלא אחת

אבל מ"מ יש לנשים לכבם בגדי

התינוקות כדי לשכוב דהוי כמי שאין

לו אלא חלוק אחד שיש רגילות להחליף בגדיהם וכל שעה לריך לו כל

בגדיו ועל זה נהגו העולם לכבסם

אמר רב פפא א הלכך בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי לישתמים מיניה באב דריע מזליה ולימצי נפשיה באדר 6 דבריא מזליה י לתת לכם אחרית ותקוה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב אלו דקלים וכלי פשתן יויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה' אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב כריח שדה של תפוחים: שבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אסורין לספר ולכבם: אמר רב נחמן לא שנו אלא לכבם וללבוש אבל לכבם ולהניח מותר ורב ששת אמר אפילו לכבם ולהניח אסור אמר רב ששת תדע דבטלי קצרי דבי רב מתיב רב המנוגא ם מותרים מפני כבוד השבת למאי (ס) בחמישי מותרים מפני כבוד השבת למאי אילימא לכבם וללבוש מאי כבוד שבת איכא אלא להניח ובחמישי הוא דשרי אבל השבת כולה אסור לעולם לכבם וללבוש וכשאיז לו אלא חלוק אחד י דאמר רב אםי א"ר יוחנן ב מי שאין לו אלא חלוק אחד מותר לכבסו בחולו של מועד איתמר נמי אמר רבי בנימין אמר ר' אלעזר לא שנו אלא לכבם וללבוש אבל להניח מותר מיתיבי י אסור לכבם לפני תשעה באב אפילו להניח לאחר תשעה באב וגיהוץ שלנו ככיבום שלהן וכלי פשתן אין בהם משום גיהוץ תיובתא ד שלח רב יצחק בר גיורי

משמיה דרבי יוחנן אע"פ שאמרו כלי פשתן אין בהן משום גיהוץ אבל אסור ללובשן בשבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אמר רב לא שנו אלא לפניו ה אבל לאחריו מותר ושמואל אמר אפילו לאחריו נמי אסור מיתיבי שבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אסור לספר ולכבס ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת כיצד חל להיות באחד בשבת מותר לכבם כל השבת כולה בשני בשלישי ברביעי ובחמישי לפניו אסור לאחריו מותר חל להיות בערב שבת מותר לכבם בחמישי מפני כבוד השבת ואם לא כבם בחמישי בשבת מותר לכבם בערב שבת מן המנחה ולמעלה יי לייט עלה אביי ואיתימא רב אחא בר יעקב אהא 🌣 חל להיות בשני ובחמישי קורין שלשה ומפטיר אחד בשלישי וברביעי קורא אחד ומפטיר אחד רבי יוסי אומר י לעולם קורין שלשה ומפטיר אחר תיובתא דשמואל אמר לך שמואל תנאי היא דתניא י תשעה באב שחל להיות בשבת וכן ערב תשעה באב שחל להיות בשבת אוכל ושותה כל צרכו ומעלה על שולחנו אפילו כסעודת שלמה בשעתו ואסור לספר ולכבס מר"ח ועד התענית דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר כל החדש כולו אסור רשב"ג אומר אינו אסור אלא אותה שבת בלבד ותניא אידך ונוהג אבל מראש חדש ועד התענית דברי ר' מאִיר רבי יהודה אוִמר כל החדש כולו אָסור רשב"ג אומר אינו אסור אלא אותה שבת בלבד אמר ר' יוחנן ושלשתן מקרא אחד דרשו דכתיב ועד התענית מאן דאמר מר"ח ועד התענית יושבתה מאן השבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה מאן

אחד. אחד קורא והוא עצמו המפטיר. קתני מיהת לאחריו מותר חיובתא דשמואל: ודן ערב השעה באב שחל להיום נשבת. י) אינו מפסיק סעודתו ואינו ממעט בתבשילין אלא אוכל כל לרכו ומעלה על שולחנו אפי׳ כסעודת שלמה בשעתו הפלוגתא היא במסכת גיטין בפרק [מי שאחזו] (דף סח:) דאיכא למאן דאמר מלך והדיוט ומלך ואיכא למ"ד מלך והדיוט כלומר כשנטרד שוב לא חזר למלכוחוי? לפיכך הוצרך לומר בשעתו בעת מולכו ותקפו שהיה אוכל הוא ושריו ס' כור סולת כו'⁰: **ועד** הסערד שוב לא חזר למלכוחוי? לפיכר הוצרך לומר בשעתו בעת מולכו ותקפו שהיה אוכל הוא ושריו ס' כור סולת כו'⁰: ועד הסענית. אלמא דסבירא ליה לרבי מאיר לפניו אסור לאחריו מותר ורבי יהודה ורבן ® גמליאל סבירא ליה לרבי מאיר לפניו אסור לאחריו מותר ורבי יהודה ורבן ® גמליאל סבירא להו דאפילו לאחריו נמי אסור:

בו א טוש"ע א"מ מימן אלוך רב פפא הלכך האי בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נברי (יוול נהדיה. בערכאות שלהן: ") ונספי לכם אחרים וסקוה. איידי או ביים המים מיון מולה, ג' וניכם הארים וסקוה. איידי מוליץ, ג' ופעל כון מוליץ, ג' ומיידי מוליץ אווה ביים הארים וסקוה. איידי מוליץ אווה ביים אווה אווה ביים מוליץ אווה ביים מוליץ אווה ביים הארים וסקוה. איידי מוליץ אווה ביים הארים וסקוה אווה ביים הארים וסקוה. איידי מוליץ אווה ביים הארים וסקוה איידי מוליץ אווה בהדים הארים וסקוה איידי מוליץ אווה ביים הארים וסקוה איידי מוליץ אווה ביים הארים וסקוה איידי מוליץ אווה ביים הארים וסקוה איידי מוליץ אווה בהדים הארים וסקוה אווה ביים הארים וסקוה איידי מוליק אווה ברים הארים וסקוה איידי מולים הארים וסקוה אווה ביים הארים וסקות הארים הארים הארים וסקות הארים הארים וסקות הארים הארים וסקות הארים החייב: של תפוחים. י"מ תפוחים ⁹ כריח אחרוגים: מהן בבבל הרבה כדאמרינן בפ"ק (דף ט:) עולא איקלע לבבל חוא קצרי דבי רב. פירוש כובסין הבגדים ולכך קרי להו קצרי על מלא צוא דממרי כו': כלי פשקן. ללבוש: לא שנו. במתניים שכל השבוע אסור לכבס: **אפילו לכבס** ולהניה. כדי שילבוש לאחר זמן

רב ששת חדע. דאפי׳ לכבס ולהניח רש"ל גיטיו סח:ח. ל) וב"מ פ"ו:], מ) [ל"ל שמעון בן גמליאל], נ) [עי' חוס' שבת אסור: קלרי. כך שמם ש בלשון ישמעאל והם כובסין. שמעתי אומרים על שם שמקלרין בגדי למר כשדורסין ם) ול"ל ובחולין דף קו:ן, אותן ברגליהן במים שקורין פורלוי"ר והיינו דמתרגמינן עין רוגל (שמואל ב יו) עינא דקצרא: אילימא לככם תורה אור השלם ו. כי אוכי ידעתי את וללבוש. מיד בחמישי מאי כבוד הַמַּחֲשָׁבֹת אֲשֶׁר שבת איכא: אלא. לאו לכבם חשב עליכם נאם ולהניח עד השבת: לעולם לכבם מחשבות לְרְעָה לְתֵת לְכֶם אַחֲרִית וללבוש. מיד בחמישי (כ): ובמי שחין ותקוה: וְתִקְוָה: ירמיהו כט יא 2. וַיִּגִשׁ וַיִּשַׁק לוֹ וַיַּרַח נו אלא חלוק אחד. דאין לו להחליף. 2. וַיִּגָּשׁ וַיְשָׁק לוּ וַיְבֶרֶכֵהוּ אֶת רֵיחַ בְּגֶרְיו וַיְבֶרֶכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בִּנִי ומאי מפני כבוד השבת דאי לא מכבם השתח בחמישי תו לח מני בְּרֵכוֹ שָּׁדֶה אֲשֶׁר בַּרֵכוֹ לכבס ליה: (ג) חולו של מועד. שחין 3. וְהַשְּבֵּתִי כָּל מְשׁוּשָׁה לו אלא חלוק אחד דלא סגיא דלא חגה חדשה ושבתה וכל מכבם מפני הכנימה ואפי׳ כיבם לפני המועד מותר לכבסה במועד: וגיהוץ שלנו. אינו יפה אלא ככיבום שלהן ואסור לנהך לפני תשעה באב

אפילו להניח לאחר תשעה באב.

אבל כיבוס שלנו מותר: כלי פשתו

אין בהן. ליחסר משום גיהוץ חלח

בכלי מילת. לישקיי"ר בלע"ו: לא

שנו. שחסור ללובשו בשבוע שחל

תשעה באב להיות בתוכה אלא

בימים שלפני תשעה באב שאם חל

ביום רביעי אסור ללובשו ראשון

ושני ושלישי: אבל לאחריו. חמישי

וששי [א] א] ושביעי מותר: חל להיות

באחד בשבת מותר לרבם כל השבת

כולה. דהיינו לאחריו: חל להיות

בשני או בשלישי ברביעי ובחמישי

כו': לייט עלה חביי וחיתימה רב

אחא בר יעקב אהא. המכבם

בתשעה באב אפילו מן המנחה

ולמעלה. ואדקאי בברייתא מפסיק

לה למילתא וקאמר לייט עלה אביי

כו': חל להיות בשני כו'. סיפה

דההיא ברייתא גופה היא: ומפטיר (ד).

מאותן שלשה אחרון מפטיר

מתוך שאין מוסיפין בחול יותר מג׳

אנשים ולא בר״ח על ד׳ שאין לנו

להוסיף אלא בשבת ובי"ט כדמפרש

במגילה (דף כא.). ולפיכך קורין ג' דזמן ספר תורה הוא ובלאו הכי

הוו קרו שלשה שהוא מתחנת עזרא

לקרות בשני ובחמישי כהן ולוי וישראל: קורא אחד ומפטיר

לאחר ט' באב אסור דנראה כמסיח

דעתו שעוסק בכיבוס בגדים: אמר

הגהות הב"ח (מ) גמ' ובחמישי מותריו מפני כבוד השבת מאי מותרין אילימא לכבס כו׳ הוא דשרי אבל כל השבת בולה: (ב) רש"י ד"ה לעולם כו׳ הד״ה: (ג) ד״ה בחולו של מועד דכיון שאין לו אלא חלוק אחד לא סגי דלא מכבס ליה מפני הכנימה: (ד) ד"ה ומפטיר אחד מאומו שלשה:

הגהות הגר"א רש"י ד"ה אבל [א] רש"י ר"ה אבל ושביעי. רשום קו עליו

הגהות מהר"ב רנשבורג א] רש"י ד"ה אבל לאחריו וכו' ושביעי. נמחק מלת

:ושכיעי

רבינו גרשום

דבטלי קצרי. לכבס וללבוש מאי כבוד שבת איכא. במאי וללבוש בשבת, דהיינו שבת. כבוד בב.. דבחמישי לפי שהוא קרוב לשבת, אבל שאר אפילו להניח. וקשיא (לרב ודאמרת מאי כבוד שבת איכא. דלית ליה אלא אוחו חלוק ולא מצי להמתין עד שבת. והיינו כבוד שבת יומי אסור, אבל להניח לא

ת הוי אסור, וגיהוץ שלנו אסור. ליים עלה אביי. במאן דכבים בע"ש בט׳ באב מן המנחה ולמעלה. קורין ג׳ הואיל וכל חמישי שחל ט׳ באב להיות בתוכה. [שבת שחל ט״ב להיות בתוכה] אסורין לכבס ולספר ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת, כיצד, יד ב נותק, נבנה מיקר בכ הוס מהייר, ואסיקהא, אוך כל כי שמ שחל טי באב להיות בתוכה, (שבת שהל טיב להיות בתוכה) אסורין לככס ולספר ובחמישי מותרין מפני כבוד השפת, כיצד, חל להיות כאחד בשבת מותרין לככס כל השבת כולה, חל להיות טי באב בשני או בשלישי או ברביעי או (בחמישי) לפניו

אסור לאחריו מותר, חל ט׳ באב להיות בערב שבת מותרין לכבס בחמישי. פי׳, מי שאין לו אלא חלוק אחד. ואם לא כיבס בה׳ יכבס בערב שבת בט׳ באב עצמו מן המנחה ולמעלה. לייט אביי מי שהצריך ודחק עצמו לכך. ובקריאת הספר, קיימא לן . כר׳ [יוסי] דאמר לעולם קורין ג׳ בט׳ באב ומפטיר אחד.